

Κωνσταντίνος Χαρίλ. Καραγκούνης.

Βιογραφικό Σημείωμα

Γιός του Χαριλάου και της Έλένης Καραγκούνη, το γένος Ραμαντάνη, γεννημένος στην Ανακασιά Βόλου την 8^η Ιουλίου 1965, σύζυγος της Γιαννούλας Κ. Φωτοπούλου και πατέρας δύο αγοριών (Χαρίλαος, έτος γεν. 1992 και Παναγιώτης, έτος γεν. 1993). Κάτοικος Βόλου έως το 2012 και Αθηνών από το 2013 και έκτοτε.

Τις εγκύκλιες σπουδές ολοκλήρωσε στο Βόλο (Εκκλησιαστικό Λύκειο Βόλου - Άπολυτήριο με «Άριστα»). Το έτος 1983 εισήχθη στο Θεολογικό Τμήμα της Θεολογικής Σχολής του Α. Π. Θ., πρωτεύοντας στις Πανελλήνιες Έξετάσεις μεταξύ των υποψηφίων από όλα τα Έκκλησιαστικά Λύκεια της χώρας, απέφοίτησε δὲ το έτος 1987 με βαθμό Πτυχίου «Λίαν Καλῶς».

Τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ διδάχθηκε κοντὰ στοὺς Καθηγητὲς - Πρωτοψάλτες Ἰωάννη Σχώρη (στὴ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος στο Βόλο - Πτυχίο Ἱεροψάλτου, 1983, με «Άριστα»), Κλήμη Χουρμουζιάδη, Χρῦσανθο Θεοδοσόπουλο καὶ Χαρίλαο Ταλιαδῶρο (στὴ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης - Πτυχίο Ἱεροψάλτου, 1984, με «Άριστα»), Σπυρίδωνα Περιστέρη καὶ Λάζαρο Κουζινόπουλο (στὴ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν - Πτυχίο Ἱεροψάλτου, 1988, με «Άριστα»), Ἐμμανουὴλ Χατζημάρκο (στὸ Δημοτικὸ Ὁδεῖο Βόλου - Πτυχίο Βυζαντινῆς Μουσικῆς, 1990, με «Άριστα») καὶ Περικλῆ Μαυρουδῆ (στὸ Μακεδονικὸ Ὁδεῖο Θεσσαλονίκης - Δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς, 1996, με «Άριστα»). Τὴν περίοδο 1989 - 2000 διετέλεσε βασικὸ μέλος τοῦ Χοροῦ Ψαλτῶν τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Οἱ Μαῖστορες τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης» με διδάσκαλο καὶ

χοράρχη τὸν Ὀμότιμο, σήμερα, Καθηγητὴ Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τοῦ Ἐ. Κ. Π. Ἀ., Γρηγόριο Θ. Στάθη.

Τὴν Ἑλληνικὴ Παραδοσιακὴ Μουσικὴ, τὸ λαϊκὸ μουσικὸ ὄργανο Κανονάκι καὶ τὴν Ἀραβοπερσικὴ Κλασσικὴ Μουσικὴ διδάχθηκε ἀπὸ τὸν μικρασιάτη μουσικὸ Παναγιώτη Μιχ. Ἀχειλιᾶ (στὸ Βόλο, 1984 - 1989) καὶ τοὺς μουσικοὺς Πέτρο Ταμπούρη (στὸ Δημοτικὸ Ὡδεῖο Βόλου, 1987 - 1988) καὶ Ἀνιὲς Ἀγκοπιάν (στὸ Κέντρο Σύγχρονης Μουσικῆς Ἑρευνας, Κ. Συ. Μ. Ἑ., Ἀθήνα, 1989 - 1990).

Τὸ ἔτος 1998 διορίστηκε ὡς μόνιμος Θεολόγος ἐκπαιδευτικός, ἔπειτα ἀπὸ ἐπιτυχή συμμετοχὴ στὸν σχετικὸ διαγωνισμὸ τοῦ Α. Σ. Ε. Π. (πρώτευσε, πανελληνίως, μεταξὺ ὄλων τῶν διαγωνιζομένων τότε ὑποψηφίων Θεολόγων) καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο ἔτος, γιὰ τὴν περίοδο 1998 - 2006, ὑπηρέτησε ὡς ἀποσπασμένος Καθηγητὴς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς στὸ Μουσικὸ Σχολεῖο Βόλου. Τὸ ἔτος 2007 ἔλαβε ὀργανικὴ θέση Θεολόγου στὸ ἐν λόγω σχολεῖο.

Τὸ ἔτος 2000 ἀναγορεύθηκε Διδάκτωρ Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ καθηγητὴ τὸν Γρηγόριο Θ. Στάθη (ἄριστα παμψηφεί μετ' εἰδικοῦ ἐπαίνου). Στὴν Διδακτορικὴ του Διατριβὴ «Ἡ Παράδοση καὶ Ἐξήγηση τοῦ Μέλους τῶν Χερουβικῶν τῆς Βυζαντινῆς καὶ Μεταβυζαντινῆς Μελοποιίας», συγκέντρωσε περὶ πῆς χίλιες <1000> βυζαντινὲς καὶ μεταβυζαντινὲς μελοποιήσεις τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου (τὰ ἀρκτικὰ τῶν ὁποίων ἐξέδωσε σὲ ἓνα *corpus*), ἔργα ἑκατὸν ὀγδόντα <180> περίπου μελουργῶν, τῶν ὁποίων παρέθεσε καὶ τὰ βιογραφικὰ στοιχεῖα, ἐνῶ, μεταξὺ ἄλλων, ὑπέδειξε τὸν τρόπο μορφολογικῆς ἀναλύσεως τῶν βυζαντινῶν μελῶν, τὸν τρόπο ἐπισημάνσεως τῶν μελικῶν «θέσεων» τοῦ Παπαδικοῦ Γένους Μελοποιίας, καθὼς καὶ τὴν «ἐξήγηση» αὐτῶν τῶν «θέσεων» στὴ Νέα Μέθοδο Ἀναλυτικῆς Σημειογραφίας τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης. Ἡ Διδακτορικὴ του Διατριβὴ ἐξεδόθη ὡς 7^η στὴ σειρά «Μελέται» τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἀθήνα 2003, ἐκδότης Γρηγόριος Θ. Στάθης, Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἐπτάλοφος»).

Κατὰ τὴν διετία 2004 - 2006 διετέλεσε, παραλλήλως, συνεργάτης (Π. Δ. 407) τοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ἀ. Π. Θ., γιὰ τὴν διδασκαλία τῶν μαθημάτων «Βυζαντινὴ Μουσικὴ Θεωρία καὶ Πράξι Ι - ΙΙ».

Τὸ ἔτος 2006 τοποθετήθηκε μὲ ἀπόφαση τοῦ Π. Υ. Σ. Δ. Ε. Νομοῦ Μαγνησίας στὴ θέση τοῦ Ὑπευθύνου Πολιτιστικῶν Θεμάτων τῆς Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας γιὰ τετραετὴ θητεία (2006 - 2010), ἡ ὁποία παρατάθηκε γιὰ ἓνα ἔτος ἕως τὴν 31^η Αὐγούστου τοῦ 2011.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ ἔτους 2010 ἐξελέγη ὁμόφωνα Ἐπίκουρος Καθηγητὴς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (Ἀ.Ἐ.Ἀ.Ἀ.), κατὰ δὲ τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 2011 - 2012 ἀποσπάστηκε γιὰ ἀσκηση διδακτικοῦ ἔργου στὴν ἐν λόγω Ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκαδημίᾳ, στὴν ὁποία, τελικῶς, καὶ διορίστηκε ἀπὸ 19^{ης} Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 2013. Στὴ θέση αὐτὴ μονιμοποιήθηκε τὴν 21^η Φεβρουαρίου 2017. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2018 ἐξελέγη ὁμόφωνα Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς τῆς Ἀ.Ἐ.Ἀ.Ἀ. γιὰ τὸ ἴδιο γνωστικὸ ἀντικείμενο (Ὑπουργικὴ Πράξι: Φ.200/3/34755/Ζ2/5-3-2019, δημοσιευθεῖσα στὸ Φ.Ἐ.Κ. 475/Γ'/3-4-2019).

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 2013, μαζὶ μὲ ἄλλους μουσικολόγους συνεργάτες, ἴδρυσε στὸν Βόλο τὸν Τομέα Ψαλτικῆς Τέχνης καὶ Μουσικολογίας τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου, τοῦ ὁποίου εἶναι Διευθυντὴς, καὶ μὲ τὸν ὁποῖο ἔχει ἀναπτύξει πλούσια ἐπιστημονικὴ δραστηριότητα (συμμετοχὴ σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια, ἐκδόσεις, διοργάνωση συνεδρίων, ἡμερίδων καὶ λοιπῶν ἐπιμορφωτικῶν δράσεων κ. τ. ὅ.).

Ἐχει πλούσιο συγγραφικὸ καὶ ἐκδοτικὸ ἔργο, ἐνῶ ἔχει λάβει μέρος ὡς εἰσηγητὴς καὶ ὡς μέλος Ἐπιστημονικῶν καὶ Ὀργανωτικῶν Ἐπιτροπῶν σὲ πολλὰ καὶ ἔγκυρα ἐπιστημονικὰ συνέδρια γιὰ τὴ Βυζαντινὴ καὶ τὴν Παραδοσιακὴ Ἑλληνικὴ Μουσικὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ γενικότερα ἐνδιαφέροντά του στρέφονται περὶ τὴν ἱστορία, μουσικὴ κωδικολογία, παλαιογραφία καὶ θεωρία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης, ἐνῶ εἰδικότερα ἀσχολεῖται μὲ τὴν καταγραφή

τοπικῶν ψαλτικῶν παραδόσεων (ιδιαιτέρως τῆς Μαγνησίας), τὴν Διδακτικὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ τὴν Θεολογία - Γραμματολογία τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης.

Ἄλλες, παράλληλες δραστηριότητες, τίτλοι καὶ ἐνασχολήσεις του εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1982 καὶ ἐξῆς (ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 17 ἐτῶν) ὑπηρετεῖ ὡς Ἱεροψάλτης καὶ Χοράρχης σὲ διαφόρους Ἱ. Ναοὺς τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Δημητριάδος καὶ Λαρίσης. Σήμερα ὑπηρετεῖ ὡς Πρωτοψάλτης στὸν Ἱ. Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Στεφανοβικείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λαρίσης.

Τὸ ἔτος 1992 ἴδρυσε τὸν Σύλλογο «Ἐρευνας, Διάσωσης, Ριζικῆς Ἀποκατάστασης τῆς Μουσικῆς τῶν Ἑλλήνων (Ἑ.Δ.Ρ.Ἀ.Μ.Ἑ.) Παναγιώτης Ἀχειλᾶς», τοῦ ὁποῦ διετέλεσε Πρόεδρος (1992 - 2007), Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, τῆς Χορωδίας καὶ Ὀρχήστρας Παραδοσιακῆς Μουσικῆς καὶ Χοράρχης τοῦ Χοροῦ Ψαλτῶν αὐτοῦ. Μὲ τὸν Ἑ.Δ.Ρ.Ἀ.Μ.Ἑ. ἀνέπτυξε σημαντικὸτατο ἐπιστημονικό, ἐρευνητικό καὶ καλλιτεχνικό ἔργο, μὲ ἐκδόσεις μουσικολογικῶν συγγραμμάτων, ἔρευνα καὶ καταγραφή τοῦ ἑλληνικοῦ μουσικοῦ πολιτισμοῦ, διοργάνωση διαλέξεων, σεμιναρίων καὶ πλήθους μουσικῶν ἐκδηλώσεων, κυκλοφορία κασετῶν καὶ δίσκων Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς μουσικῆς, παρουσίαση μουσικολογικῶν ραδιοφωνικῶν / τηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν καὶ ἄλλα.

Διετέλεσε ἰδρυτής, διευθυντῆς καὶ καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ἑλληνικῆς Παραδοσιακῆς Μουσικῆς καὶ Μουσικῶν Ὀργάνων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος, τῆς Σχολῆς Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τοῦ Δήμου Ν. Ἰωνίας Βόλου, τῶν Σχολῶν Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Γλώσσης Σκοπέλου καὶ Στεφανοβικείου Μαγνησίας, καθηγητῆς Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Ὡδείου Βόλου, καὶ ἐπιπλέον καθηγητῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μουσικῆς Σχολῆς Τραγουδάρα στὸ Βόλο καὶ τῶν Ὡδείων «Γ. Φουντούλης», «Ρυθμὸς» καὶ «Μελωτρόπιο» στὸ Βόλο.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1998 καὶ ἔπειτα διετέλεσε ἐπὶ πέντε <5> θητεῖες Τακτικὸ Μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

(καὶ 4 θητεῖες Ἀναπληρωματικὸ Μέλος) μὲ Πρόεδρο τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Διευθυντὴ τὸν Καθηγητὴ Γρηγόριο Θ. Στάθη.

Ἔχει ἐκλεγεῖ ἐπὶ τέσσαρες <4> θητεῖες Μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», τοῦ ὁποῦ ἔχει διατελέσει Εἰδικὸς Γραμματεὺς, Κοσμήτωρ, Ὑπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων, Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ Α' Ἀντιπρόεδρος, ἐνῶ τὸν Ἰούλιο τοῦ 2010 ἐξελέγη Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Δ. Σ. τῆς Ὀμοσπονδίας Συνδέσμων Ἱεροψαλτῶν Ἑλλάδος (Ὁμ.Σ.Ἱ.Ε.). Διετέλεσε, ἀκόμη, Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀκρόασης Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Τέλος, κατὰ τὴν χρονικὴ περίοδο 2003 - 2009 διετέλεσε Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Πολιτιστικοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Δήμου Ἰωλκοῦ Μαγνησίας καὶ κατὰ τὸ διάστημα 2009 - 2010 Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κοινοφελοῦς Πολιτιστικοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ ἰδίου Δήμου.